Steklina se nevarno širi

Prezgodaj so se v eni med barjanskimi lovskimi družinami, v LD Rakovnik, veselili, da so se končno rešili nevarne stekline. Res je, v jesenski lovni sezoni su uplenili trinajst lisic, jih v »polivinilastih vrečah« odpeljali na odsek za virologijo Veterinarske fakultete v Ljubljani za laboratorijske preiskave. Nobena od teh lisic ni bila okužena s steklino. Kot je znano so lisice glavne prenašalke te trdovratne, nevarne bolezni. Toda, decembra 1993 je lovec LD Rakovnik uplenil na Golovcu kuno, za katero so ugotovili, da je okužena s steklino. To je bilo opozorilo, da je na terenu LD Rakovnik, v predmestju Ljubljane, še vedno prisotna steklina.

V LD Rakovnik so upravičeno, po teh rezultatih sklepali, da je bilo cepljenje lisic uspešno, toda kot vse kaže, so se za steklino okužene živali priteple iz drugih krajev. In tako so se ponovno znašli med 21 občinami, med katerimi je tudi Vič-Rudnik, kjer so ugotovili živali okužene s steklino. Odsek za virologijo Veterinarske fakultete v Ljubljani je v mesecu decembru 1993 pregledal iz območja 39 slovenskih občin 267 živali in ugotovil steklino pri 80 živalih na področju 21 občin. V občini Ljubljana Vič-Rudnik so ugotovili pet steklih živali. V primerjavi s podatki o razširjenosti stekline v 17 občinah novembra 1993, se je steklina v Sloveniji decembra razširila na 21 občin. Najnujnejši ukrepi takega stanja so pasji kontumac in vsi ostali vranostni ukrepi, kot zaščita pred to smrtno nevarno boleznijo.

In kako na splošno ljudje spoštujejo in upoštevajo predpise in ukrepe oblasti? Kaj je oblast ukrenila, da bi ljudi osveščala in jih, če ne gre drugače, prisilila na izvajanje predpisov, ki jih je sama izdala. Odgovor je: porazno, nekateri pravijo ironično stanje je »balkansko«!

Da ne bi ostali samo pri ugotovitvah in trditvah, morda primerjava z eno evropskih držav: Švico. To državo prištevajo med pravno in drugače vsestransko urejene države v Evropi. Tudi tam imajo na nekaterih področjih steklino in se organizirano borijo proti tej nevarni bolezni. Če bi primerjali lovce v Švici in pri nas pri obnašanju in delovanju na tem področju, ne bi opazili večjih razlik: Z rokavicami prijemljejo uplenjene lisice in jih v posebnih vrečah pošiljajo na pregled, če naletijo na poginjeno divjad prav tako upoštevajo vse varnostne ukrepe. Kako se pa obnašajo na splošno ljudje, predvsem pa številni lastniki psov v mestih in na podeželju? Tu je pa slika v primerjavi, recimo s Švico, porazna. Ljudje na splošno so premalo osveščeni, lastniki psov pa se obnašajo skrajno neodgovorno. Ne spoštujejo kontumaca, psi se nekontrolirano podijo v samem mestu in povsod v okolici Ljubljane. Kot da ne bi bilo stekline in kontumaca.

V delu našega tiska in sploh sredstev javnega obveščanja pa objavljajo članke in prispevke, ki vnašajo med ljudi zmedo, neobveščenost, namesto da bi jih pošteno, objektivno obveščali o pojavih stekline, smrtno nevarnih posledicah. Tako pa mečejo ljudem pesek v oči, češ, da si vse to izmišljajo lovci, nekateri »strokovnjaki« in pisarijo tračarije. In po vsem tem se nekateri še čudijo, kako Slovenija izgublja na ugledu in se v mednarodnem svetu vedno manj zanimajo za tako neurejeno deželo!

STANE LENARDIČ

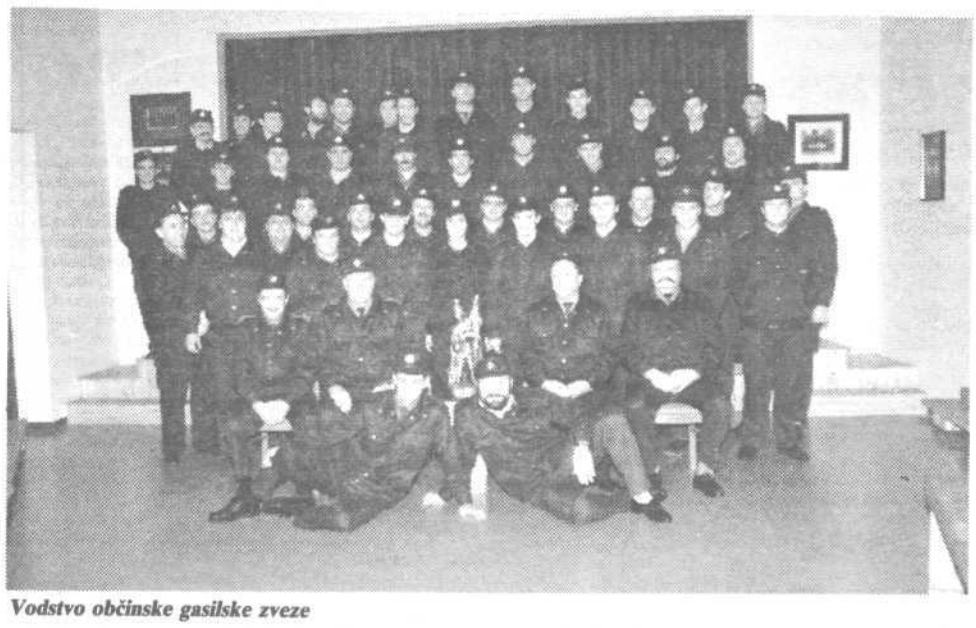

Vodstvo občinske gasilske zveze

OBČINSKA GASILSKA ZVEZA V LETU 1993

Odlikuje jo vsestranska aktivnost

Redno delo zveze se je začelo po aprilskem občnem zboru. Izvoljeno je bilo novo vodstvo in na prvi seji zveze se je 13-člansko predsedstvo odločilo, da vodi delo zveze brez imenovanja sekretariata in komisij. Za operativno delo pa je imenoval 9-članski štab. Predsedstvo je svoje delovanje osredotočilo na več področij gasilske dejavnosti, ki se je izvajala preko štaba operative, sektorskih poveljstev in društev.

V prvem tromesečju lanskega leta smo organizirali tečaj za nižje gasilske častnike. Prijavljenih je bilo preko 80 kandidatov, s katerimi je bil opravljen uvodni razgovor. Zaradi velikega števila kandidatov so bili le-ti razporejeni na dve lokaciji. Prvi tečaj je bil v GD Škofljica, drugi pa istočasno v GD Podsmreka. Za nemoten potek tečaja sta skrbela sektorska poveljnika, potekal je ob petkih, sobotah in nedeljah. Uspešno ga je zaključilo 43 kandidatov. Tako so društva pridobila nove kadre, ki bodo poživili operativno delo.

Gasilci so se izpopolnjevali

V operativnem štabu naše zveze so ugotovili, da primanjkuje gasilskih sodnikov. Zato je bil v sklopu mestne zveze organiziran seminar za sodnike. Prijavilo se je 34 naših članov in 3 članice in vsi so uspešno opravili izpite, mi pa smo pridobili sodniški kader.

Na razpis tekmovanja za memorial Matevža Haceta se je prijavilo 68 tekmovalnih enot vseh kategorij. Z udeležbo na tem tekmovanju smo bili kar zadovoljni, saj smo uspeli aktivirati večino naših društev. Tekmovalne enote so se trudile in pokazale dobro pripravljenost pri izvajanju nalog. Na mestno tekmovanje se je uvrstilo 23 ekip, na državno prvenstvo pa pionirji GD Notranje Gorice in Brezovica, mladinci Brezovica, člani GD Škofljica, članice GD žažar in veteranke GD Trnovo.

V strokovno izpopolnjevanje operativnih enot sodijo tudi sektorske, društvene in ostale vaje. Na teh vajah se moštvo praktično uči delati z obstoječo opremo, jo spoznava in se uči, kako se oprema in orodje na najbolj učinkovit način uporabljata. Pri sektorskih vajah spoznavamo širši požarni rajon, obstoječe vodne vire, komunikacije, nevarnejše objekte, vzpostavljamo medsebojno komuniciranje, kar je važno pri postavitvi verige (UKV veze), ugotavljamo usklajevanje komandnih funkcij, reševalnih akcij in analiziramo potek in učinke vaje . . .

Suša in poplave

Lani je naše kraje prizadela velika suša. Hribovita področja in kraji, ki so na kraških legah, so ostali brez pitne vode, prazne so bile kapnice in tudi bližnji studenci so presahnili. Primanjkovalo je vode za ljudi in živali. Gasilska društva so tem področjem priskočila na pomoč z dovozom vode. To delo je zahtevalo veliko angažiranost društev, ki so razpolagala z avtocisternami. To akcijo je izvajalo 13 gasilskih društev in so v razne krajevne skupnosti naše občine pripeljala **12740 kubičnih metrov vode,** pri tem opravila **2548 voženj,** prevozila **35500 km** in opravila **4644 delovnih ur.** Pri vsej tej akciji pa se pojavljajo različni problemi, finančni in operativni. Vodnih razmer v sušnih obdobjih ne bomo mogli reševati 100 odstotno s prevozom vode z avtocisternami. V teh krajih bo treba aktivirati že zgrajene kapnice in narediti nove večje zbiralnike vode, razna zajetja in napeljati vodovod (lokalni ali centralni). Vse to pa terja velika finančna sredstva in precejšnje časovno obdobje, vendar bo te investicije potrebno opraviti.

Leto 1993 pa ni minilo brez požarnih intervencij. Spopadli smo se z gozdnimi in travniškimi požari, kjer smo morali posredovati kar 10 krat na različnih področjih. Gasili in reševali smo pri 5 požarih na gospodarskih poslopjih. Zagorelo je tudi v 4 stanovanjih, kjer so potrebovali našo pomoč. Intervencijo smo izvedli tudi pri gašenju 3 osebnih avtomobilov in 2 krat smo izvajali akcijo na večjih smetiščih, kjer so bile ogrožene večje materialne dobrine.

V jesenskem času pa so narasle vode zaradi velikih padavin povzročile poplave, zalile kleti in ponekod ogrožale prehode in mostove ter ostale materialne dobrine. Pri teh reševalnih akcijah in črpanjih vode je sodelovalo 11 društev.

V mesecu aprilu smo organizirali v okviru občinske zveze pionirsko kviz tekmovanje, ki se ga je udeležilo 16 društev s tročlanskimi ekipami – skupaj 48 pionirjev. S tovrstnimi akcijami želimo vzbuditi pozornost mladih in jih pridobiti v gasilske vrste.

Več častnikov

Minilo je že precej časa, odkar je bil organiziran tečaj za gasilske častnike na našem področju. Z leti smo izgubljali ta kader, zato je nastala vedno večja vrzel. Na pobudo štaba operative in sektorskih poveljstev smo se domenili, da ugotovimo kadrovske potrebe po društvih. Prijavilo se je 25 kandidatov. Mestna gasilska zveze je razpisala v tem času tečaj za gasilske častnike. Poleg kandidatov iz naše zveze se je prijavilo še 13 kandidatov iz drugih zvez. Organizatorjem tečaja smo ponudili prostor za izvajanje teoretičnega pouka in administrativno spremljanje tečaja. Po preizkušnji testa so se začela predavanja. Tečaj, ki je potekal na Brezovici, je bil intenziven. Kandidati so svojo obveznost vzeli zelo resno, tudi pri praktičnem delu pouka, ki se je odvijal v bodočem šolskem centru na Igu. Vseh 25 novih tečajnikov je uspešno opravilo izpit za naziv gasilskega častnika. Na slovesnem zaključku je predsednik občinske zveze **Ciril Ropret** čestital novim gasilskim častnikom in jim izrazil svoje zadovoljstvo za njihov uspeh, hkrati pa jih je pozval, da naj s svojim delom in znanjem, ki so si ga pridobili, uspešno in aktivno delujejo v svojih društvih, sektorjih in zvezi.

Za organizacijo in delovanje gasilstva v občini je občinska skupščina dodelila finančna sredstva, ki so bila dogovorjena s sekretariatom za obrambo. Razdelili smo jih za redno delovanje občinske zveze 14 odstotkov, za dejavnost društev 22,5 odstotka, za sofinanciranje objektov 22 odstotkov, za vlaganje v gasilska vozila 27 odstotkov, za vlaganje v opremo in orodje 8 odstokov, za izobrazbo, literaturo, tekmovanja 5,5 odstotka, za stroške GZS kongresa 1 odstotek.

Obnova opreme

Obnova orodja in opreme je potekala v okviru planiranih sredstev. Finančno smo pomagali pri popravilih motornih brizgaln, avtomobilov, avtocistern in pri drugih manjših popravilih. Nabavili in razdelili smo med sektorje 160 kolobarjev C cevi ter 50 kosov nahrbtenjač, ki so jih dobila predvsem društva na področjih, kjer je večja nevarnost gozdnih požarov. Finančno smo sodelovali tudi pri obnovi gasilskih domov in pri novogradnjah, seveda v okviru teh manjših finančnih sredstev.

Lani smo imeli veliko proslav, vaj in obletnic v naših društvih, ki so dostojno in uspešno predstavila svoje dolgoletno delovanje na področju požarnega varstva v domačem kraju. V zvezi smo opravili tudi vse redne posle, se udeležili vseh posvetovanj. Na kongresu GZS smo bili zastopani preko delegatov in udeležili smo se tudi parade z enim ešalonom.

Sedaj pa nas čakajo občni zbori in delo v zvezi s sprejetjem novega zakona o gasilstvu, sprejetjem novih statutov in vseh ostalih izvedbenih pravilnikov.

DUŠAN ČERTANEC

Karitas
LJUBLJANA-VIČ

Naše delo v letu 1993

Naša organizacija deluje na širšem območju Viča že polna tri leta in svojo skrb posveča v zadnjem letu vse več pomoči potrebnim domačim občanom, za razliko od prejšnjih let, ko smo oskrbovali tudi veliko število beguncev.

Področja našega dela so: pomoč socialno ogroženim v hrani, obutvi, obleki in denarju, v obliki inštrukcij, obiskov bolnikov in ostarelih, občasnih pomočeh, ki so nujne ob vse večji brezposelnosti, pomanjkanju sredstev za preživljanje, vse bolj prisotnemu alkoholizmu v družinah, stanovanjskih stiskah ipd... Dnevno pripravljamo tudi tople obroke za približno 10–15 brezdomcev. Lani je pri nas iskalo pomoč 364 oseb, ki smo jih redno oskrbovali, od tega 67 družin s 3–5 člani, 32 samohranilk, 30 samskih oseb in 4 drugi.

Razdelili smo skupno 10.810 kg hrane, 2.400 higienskih potrebščin, organizirali smo 7 dnevno letovanje za 20 otrok ob začetku šolskih počitnic, pomagali 12 družinam z več otroki pri nakupu šolskih potrebščin, ob večjih praznikih smo obdarili s simboličnimi darilci oskrbovance na Bokalcih ter namenili 319.261 tolarjev za poravnavo različnih stroškov po položnicah za naše oskrbovance (ogrevanje, elektrika, otroški vrtec in podobno). Ker mednarodne pomoči naša organizacija (Slovenska Karitas) prejema v znatno manjši meri kot v preteklem obdobju, smo del sredstev morali uporabiti tudi za nakup prehrambenih in ostalih artiklov, s katerimi po mednarodnem dogovoru z Rdečim križem še vedno oskrbujemo v obliki A in B paketov vse pomoči potrebne na našem področju.

Od občine smo prejeli 177.600 SIT dotacije (žal le 15 odstotkov zaprošene!), od podpornih članov Karitas smo zbrali 304.000 SIT (naknadno so prispevali še: Tončka Zorc, Ruška Kristan, Anica Černe, Janez Sraka in Marija Kosi ter družina Markočič), mnogo pa je bilo anonimnih darovalcev, ki jim gre prav tako vsa naša zahvala.

Želimo, da bi s skupnimi močmi tudi v prihodnje znali in mogli ponuditi ljudem v stiski roko in srce.

A. M.

ZAHVALA

Ob smrti moje drage mame

Slave Jurman

roj. KRZNAR

iz Škofljice, se iskreno zahvaljujem vsem sosedom in krajanom, delovnemu osebju TABOR za denarno pomoč in darovano cvetje, duhovniku in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni!

ZAHVALA

ob smrti

Viljema Sečnika

našega atija, moža, brata in strica

Iskreno se zahvaljujemo za vsestransko in nesebično pomoč vsem, ki ste nam v teh dneh pomagali. Globoko hvaležnost smo dolžni sosedom, sodelavcem INDOS-a, delavcem Alpine, Lovski družini Šentjošt in Gasilskemu društvu Šentjošt.

Enako se zahvaljujemo tudi drugim lovskim družinam in gasilskim društvom za udeležbo pri pogrebni slovesnosti.

Toplo se zahvaljujemo duhovnikom, obema pevskima zboroma in govornikom. Hvala vsem za darovano cvetje. Osebno se zahvaljujemo vsem, ki ste se prišli od njega poslovit ter vsem ki ste ga spremljali na zadnji poti.

Butajnova, februar, 1994

Družina Sečnik iz Butajnove 6